

god og nyttig Bestemmelse, for det vil være hensigtsmæssigt at faa saa ensartede Regler som muligt. Nu ved jeg, der er indvendt derimod, at det gælder ikke blot om for det enkelte Anlæg at faa nogenlunde ensartede Regler, idet det er en Selvfølge, at man maa stræbe derhen til, men det gælder ogsaa om at faa nogenlunde ensartede Regler for hele Landet, og det kan ikke naas ved, at der beskikkes en særlig tilforordnet som sagkyndig Medhjælp ved det enkelte Anlæg. Dertil vil jeg sige: Det kan nok naas saa temmelig nær at faa ensartede Regler for hele Landet, naar man bruger en lignende Fremgangsmaade som f. Eks. ved Ejendoms-skyldens Fastsættelse, hvor der er udnævnt af Regeringen sagkyndige til Medhjælp ved Ansættelse af Skovskyld. Der beskikkes mange forskellige sagkyndige af Regeringen, men Overskyldraadet plejer, naar der skal foretages ny Vurdering, at kalde alle de sagkyndige sammen og forhandle med dem om fælles Regler. Noget lignende kan gøres her. De sagkyndige, Regeringen udnævner, kunne sammenkaldes af Overskyldraadet eller en anden Myndighed, og man kan da forhandle om fælles Regler. Jeg anser ogsaa den Bestemmelse for meget god. Jeg vil derom endvidere sige, at for saa vidt man havde tænkt sig, at disse sagkyndige skulde være medbestemmende med Hensyn til Jernbaneskyldens Fastsættelse, tror jeg, det er en Misforstaaelse. De sagkyndige, som ere beskikkede ved Ejendomsskyldvurdering, ere raadgivende, vejledende, de skulle hjælpe Vurderingsraadene, men have ikke nogen Stemme ved Afgørelsen. Saaledes bør det ogsaa være her. De skulle være til Medhjælp, som der staar i Lovforslaget, men det er selve Vurderingsraadet, som træffer Afgørelse ved Afstemning om, hvor stor Jernbaneskylden skal være.

Hvorvidt det er rigtigt, hvad der staar i § 6 — det er ogsaa et Hovedpunkt i Lovforslaget —, at Jernbaneskylden fastsættes til 15 Kr. af hvert 1,000 Kr., altsaa til 1½ pCt., skal jeg lade staa hen, det kan overvejes i Udvalget, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det er passende. Nogle kunne maaske mene, at det er lovlig meget, andre, at det er lovlig lidt, jeg skal ikke her komme nærmere ind derpaa.

Der er endnu forskellige Enkeltheder, som der kunde være Grund til at berøre, men jeg skal afvente Udvalgets Forhandlinger i saa Henseender. Der er kun et enkelt Punkt, jeg vil nævne, nemlig dette,

at i den store Jernbanelov, som vi vedtog for 2 Aar siden, indsatte vi i § 14 en Bestemmelse om denne Jernbaneskyld, men da undtog vi 2 Anlæg fra denne Skat, nemlig Dobbeltsporet paa Strækningen Nyborg—Strib og Ombygningen af Vejle—Give-Banen, men denne Undtagelse ophæves ved denne Lov. Ogsaa det finder jeg rigtigt. Jeg finder det urigtigt at indlade sig paa at beskatte Værdistigningen ved Dobbeltsporet gennem Fyn over hele Linien, og jeg er heller ikke med til at indlade mig paa Værdistigningsskat ved ældre Anlæg. Det skulde man have gjort den Gang; har man begaaet en Fejl i Fortiden, kan man ikke rette den ved nu paa en vis Maade at gøre Indgreb i Ejendomsretten, for jeg kan ikke se rettere end, at man gør Indgreb i Ejendomsretten, hvis man indfører disse Bestemmelser for ældre Anlæg. Alligevel finder jeg det naturligt, at Banestrækningen Nyborg—Strib og Ombygningen af Vejle—Give-Banen ikke undtages fra Lovens Regler, fordi der nemlig paa begge to Anlæg kan tænkes forskellige Forskydninger, forskellige Anlæg, navnlig paa den sidste: Vejle—Give-Banens, men ogsaa for Dobbeltsporets Vedkommende kan der tænkes ny Værdistigning, som der ikke har været Tale om før. Og det mener jeg, det kan være rimeligt ogsaa at tage Hensyn til. I det hele taget: al ny Værdistigning bør være Genstand for Beskatning, men den gamle bør være fri, mener jeg.

Jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger og slutte med at sige, at, idet jeg i alt væsentligt vil anbefale Lovforslaget, mener jeg, at vi maa have det henvist til et Udvalg. Ganske vist havde det været heldigt, om vi havde været færdige med denne Lov for længe siden, jo længere Tid det staar hen, jo uheldigere er det. Men det er nødvendigt at faa Sagen i et Udvalg, dog haaber jeg paa, at Sagen sikkert skal blive gennemført i denne Samling, og anbefaler altsaa Sagen til saa hurtig Fremme som muligt.

Bramsen: De Udtalelser, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremkom med, kan jeg i alt væsentligt tiltræde, og naar jeg ønsker at fremkomme med nogle Udtalelser i Tilslutning til hans, er det, fordi jeg som Medlem af Kommissionen og som Forfægter af visse Principper ved første Behandling af denne Sag i forrige Rigsdagssamling mener at skyldte det høje Ting, som